

Repertoriul jurisprudenței

Cauza C-457/12

**S. împotriva Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel
și
Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel împotriva G.**

[cerere de decizie preliminară formulată de Raad van State (Țările de Jos)]

„Articolul 20 TFUE, articolul 21 alineatul (1) TFUE și articolul 45 TFUE — Directiva 2004/38/CE — Dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre — Beneficiari — Drept de ședere al unui resortisant al unui stat terț, membru al familiei unui cetățean al Uniunii, în statul membru al cărui resortisant este acest cetățean — Cetățean al Uniunii care este rezident și resortisant al aceluiași stat membru — Activități profesionale — Deplasări regulate în alt stat membru”

Sumar – Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 martie 2014

1. *Cetățenia Uniunii — Dreptul de liberă circulație și de liberă ședere pe teritoriul statelor membre — Directiva 2004/38 — Beneficiari — Membri ai familiei unui cetățean al Uniunii, resortisanți ai unui stat terț — Excludere*

(art. 21 TFUE; Directiva 2004/38 a Parlamentului European și a Consiliului)

2. *Libera circulație a persoanelor — Lucrători — Cetățean al Uniunii care locuiește pe teritoriul statului membru al cărui resortisant este și care se deplasează cu regularitate în alt stat membru în calitate de lucrător — Dreptul de ședere al membrilor familiei — Condiție — Efect disuasiv al unui refuz al dreptului de ședere în privința exercitării efective a dreptului la liberă circulație — Aprecieri de către instanța națională*

(art. 45 TFUE)

1. Dispozițiile Directivei 2004/38 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să refuze acordarea dreptului de ședere unui resortisant al unui stat terț, membru al familiei unui cetățean al Uniunii, atunci când cetățeanul menționat este resortisant al respectivului stat membru și are reședința în acest stat, dar se deplasează periodic în alt stat membru în cadrul activităților sale profesionale.

Astfel, dispozițiile menționate acordă un drept de ședere propriu în favoarea unui cetățean al Uniunii și un drept de ședere derivat în favoarea membrilor familiei sale numai atunci când cetățeanul menționat își exercită dreptul la liberă circulație stabilindu-se în alt stat membru decât cel al cărui resortisant este.

(a se vedea punctele 34 și 35 și dispozitivul)

2. Articolul 45 TFUE trebuie interpretat în sensul că acordă unui membru al familiei unui cetățean al Uniunii, resortisant al unui stat terț, un drept de ședere derivat în statul membru al cărui resortisant este acest cetățean atunci când cetățeanul menționat are reședința în acest stat, dar se deplasează periodic în alt stat membru în calitate de lucrător în sensul respectivei dispoziții, în condițiile în care refuzul unui drept de ședere în favoarea resortisantului statului terț respectiv are un efect disuasiv în privința exercitării efective a drepturilor pe care respectivul lucrător le are în temeiul articolului 45 TFUE, ceea ce revine instanței naționale să verifice.

În această privință, împrejurarea că resortisantul statului terț respectiv se ocupă de copilul cetățeanului Uniunii poate constitui un element relevant care trebuie luat în considerare de către instanța națională. Cu toate acestea, simplul fapt că ar putea părea preferabil ca o astfel de îngrijire să fie asumată de resortisantul unui stat terț care este ascendent direct al soțului cetățeanului Uniunii nu este suficient, el însuși, pentru a se constata un astfel de caracter disuasiv.

(a se vedea punctele 43, 44 și 46 și dispozitivul)